

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars tertia, hoc est:
Tractatio evangeliorum tam dominicalium, quam
festivalium, ad recte se sub variis tentationum generibus
gerendum, disposita**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

De secundo

[urn:nbn:de:bsz:31-126133](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-126133)

pœnâ infernali prædicari sinit, pro fabulâ habet.

Hic audimus, quod cum Christus tibi- cines & turbam tumultuantem recedere iussisset, quod non mortua sit puella, sed dormiat, ipsum deriserint.

De his illisioribus S. Petrus prædixit, quod in novissimis diebus multi venturi sint, dicentes: Ubi est promissio & adventus ejus? 2. Petr. 3. v. 3.

Cum Paulus Athenis coram Epicureis & Stoicis Philosophis de mortuorum resurrectione differeret, pro verborum seminatore eum habebant, Act. 17. v. 28.

Sic Festus, Romanus Præses, Paulum de justitiâ & castitate, & de judicio futuro dicturum interpellabat, magnâ voce clamans: Insanis Paule: Multæ te literæ ad insaniam convertunt, Act. 26. v. 24.

Ejusmodi lycophantatum plurimi hodiernis inveniuntur, qui neque resurrectionem mortuorum, neque judicium, neque infernum credunt: ideo incitato cursu ad infernum in lata illa viâ feruntur, Matt. 7. v. 13. Ecclesiasten, qui de his fidei articulis verba facit, in canticum oris sui vertunt, Ezech. 33. v. 31 dicentes: Ecce, gaudium & læticia, occidere vitulos, & jugulare arietes, comedere carnes & bibere vinum, Esa. 22. v. 13.

Vetum quid Christus dicit? Væ vobis, qui ridetis nunc, quia lugebitis, & flebitis, Luc. 6. v. 25. Contendite intrare per angustam portam, Luc. 13. v. 24. aliquando, nisi hoc fecerint, aliam cantilenam ingeminabunt, dicturi montibus: Cadite super nos, & collibus, operite nos, Apoc. 6. v. 16.

Qui igitur nocet, noceat adhuc: & qui in fordibus est, fordescat adhuc: & qui

justus est, justificetur adhuc. Ecce venio cito & merces mea mecum est, reddere unicuique secundum opera sua, ait Servator Apoc. 22. v. 11. Ibi qui seminaverit in carne sua, de carne & metet corruptionem; qui autem seminaverit in Spiritu, de Spiritu metet vitam æternam, Gal. 6. v. 8.

Seminate proinde vobis in justitiâ, vos mei! & metite misericordiam, arate vobis arationem: donec veniat, qui docebit vos justitiam, Os. 10. v. 12. ibi exultantes venietis, portantes manipulos vestros, manipulos immortalitatis, manipulos Angelicæ claritatis, & manipulos æternæ gloriæ, Psal. 126. v. 6.

De Secundo.

Sequitur Medela, quæ fuit I. Ex Christi obsequio, quo Principem Synagogæ profecutus est. Non enim duris verbis ipsi respondet, ut Regulo, Joh. 4. v. 48. sed ad preces ejus continuo surgit & sequitur eum.

Coram mundo Præceptores qui Scholis præsumunt, in parva autoritate sunt, & variis sæpè ignominiosis epithetis, qualia sunt Schulsuchs / Kalmeusser / Blackschmeisser &c. insigniuntur, sicut & pueri Bethulienfes Prophetæ Eliseo illudebant, dicentes: Adscende calve, adscende calve! 2. Reg. 2. v. 24. 25.

Verum Christus multò aliter erga eos affectus est, & ubi functioni suæ, in quâ ab illo collocati sunt, fideliter præfuerint, majora illis concediturus est, dicens: Euge bone serve! Matth. 25. v. 23.

Scholæ seminaria Reip. & officinæ pietatis sunt, sine quibus neque Respublica neque

neque Ecclesia florere & propagari posset. Malè enim vivitur, si Deo non benè creditur, ut Augustinus dixit. Hic Timotheus doctus est sacras literas, 2. Tim. 3. v. 15. hinc Paulus eruditus accuratè in paternâ lege, Act. 22. v. 3.

Non igitur contemnendi, non in inopiâ relinquendi sunt Scholarum Præceptores, in labore sancto illi occupati sunt, qui valdè Deo placet. Pueri enim ipsi grati sunt, è quorum ore perfecit sibi robur, Psal. 8. v. 3.

II. *Ex mortis titulo.* Puella enim, ait Servator, non mortua est, sed dormit. Hic stylus est curiæ divini, ita loquitur Deus de abitu fidelium suorum; dormies cum patribus tuis, ait Nathan ad Davidem, 2. Sam. 7. v. 12. & defuncto illo dicebatur de eo: Dormivit David cum patribus suis, & sepultus est. Vide Dan. 12. v. 2. Joh. 11. v. 11. Act. 7. v. 60. & passim.

Verùm hoc cum grano salis intelligendum. Non mors somnus est *ex seipso*, quomodo oculis corporalibus inspicitur: sed potius *σοβειν σοβειντα*, ut Aristoteles eam appellat; stipendium peccati, Rom. 6. v. 23. ultimus inimicus, 1. Cor. 15. v. 26. amara mors, Sir. 41. v. 1.

Non somnus est *peccatoribus*, qui sine pœnitentiâ discedunt, Dominus enim juravit in ira sua, quod non introituri sint in requiem suam, Psal. 95. v. ult.

Non somnus est, *quod animam concernit*, ut nonnulli olim delirarunt, qui animas defunctorum peculiari loco asservari, ubi Deum non videant, sed usque ad diem novissimum dormiant, somniarunt. Piorum enim animæ portantur ab Angelis in sinum

Abrahæ, ubi dulcissimo solatio reficiuntur, Luc. 16. v. 25.

Sed *de corpore* id intelligitur, quod in sepulchro quiescit, & die ultimo virtute Resurrectionis Christi resuscitabitur, quando nimirum Dominus in voce Archangeli, & in tuba Dei descendet de cælo, 1. Thess. 4. v. 16.

Sicut igitur *naturalis somnus medicamentum fatigationis* est, ut Augustino dicitur, quâ membra defessa vicissim reficiuntur: Eodem modo mors pios in dulce refrigerium perfert, ubi laboribus vocationis soluti, Luc. 2. v. 29. non amplius temporarium curam agunt, sed in manu Dei conclusi, Sap. 3. v. 1. requiescunt à laboribus suis, Apoc. 14. v. 13.

Demus verò operam, ut verâ fide Christo adhærescamus, quamdiu in hoc mundo vivimus, juxta admonitionem ejus vigilantes & orantes, ne in tentationem incidamus, Matth. 26. v. 41. Ut enim veteres dixerunt: Sciendum est, illos solos dormire post mortem, qui dum viverent, vigilarunt, h. e. qui cum prudentibus virginibus lampades suas exornarunt, iisque Christum sponsum cum desiderio præstolati sunt, Matth. 25. v. 7. hoc modo mors minimè pertimescenda est. Justus enim in morte quoque sperat, Prov. 14. v. 32.

III. *Ex resurrectionis miraculo.* Postquam enim tibicines cum turba expulerat, assumptis Petro, & Johanne & Jacobo, ut & parentibus puellæ, tenuit manum puellæ, & ait illi: Talitha cumi, quod est interpretatum: Puella, tibi dico, surge, ut Marcus testatur. Et confestim surrexit puella, quam restituit parentibus suis.

Die ultimo similiter omnes qui in pul-

f s s

vere

vere terræ dormiunt, & requiescunt, manus sua miraculosa vivificabit, ut vivamus in conspectu ejus, Ose. 6. v. 2.

Recordamini igitur manus hujus præpotentis, vos mei; quando liberi, conjuges amici & cognati, morte temporali aliquantò maritius ex hac vitâ præcipiuntur. Non illi verè obierunt, sed requiescunt, manus Christi custodit ossa illorum, Psal. 34. v. 21. manus Christi quoque eosdem resuscitabit die extrema, & animam cum corpore ad eò arcè redunibit, ut indissolubiles victuri sint in æternum, 1. Theff. 4. v. 17.

Exultemus hinc ex animo, & optimi! Propter peccata omnibus nobis moriendum; Verùm mors non est interitus, sed qui morte nos avocet, aliquando quoque clamabit: Revertimini filii hominum, Psal. 90. v. 4. Mors enim per Christum aculeum suum amisit, 1. Cor. 15. v. 55. nec nos in sepulchro retinere valet, ut nec Balthæna Jonam, Jon. 2. v. 11. sed promover nos potius ad vitam immortalem, ut terrestre hoc habitaculum deponamus, 2. Cor. 5. v. 1. & in corporibus clarificatis prodeamus, splendentes ut splendor firmamenti, Dan. 12. v. 3. & tanquam Sol in Regno Patris, Matth. 13. v. 43.

De Tertio.

Restat *Cautela*, quæ tribus absolvitur Regulis, ut sunt

I. *Ad Christum tende.* Id docent nos Jairus & hæmorrhousa exemplo suo, qui rectè ad Christum properant, qui hæcenus multa signa in ægrotis fecerat, tanquam ad magistrum salvationum, ut appellatur, Esa. 63. v. 1.

Idem & nos faciamus,

Pagani tot Deos coluerunt, ut Plinius scribat: Major cælitum populus, quàm hominum: idè multi fuerunt, qui singulis diebus alium Deum invocarent, ut si unus fortè non juvaret, alter succurreret. Verùm ut Dii vani erant, sic & auxilium erat vanum, quod cæci illi homines se apud illos inventurum putarunt, sicut Hecuba apud Euripidem eos ignavos opitulatores vocare non dubitavit. In Scripturâ ex contentu vocantur Gelulim stercora, 1. Reg. 15. v. 12. Elilim vani, Levit. 10. v. 4. Tzirim, errores, qui conscientias tranquillare non possint, Esa. 45. v. 16.

In Papatu sancti demortui invocantur, quorum quatuordecim constituerunt, ad quos tanquam ad sacram anchoram confugiunt, neglecto Deo, qui tamen operatur salutem in medio terræ, Psal. 74. v. 12.

Multi ad sagas & ineantatrices confugiunt, & ab ipsis benedictionem, omnibus herbis & medicamentis salubriorem expectant, Sir. 38. v. 4.

Alii iniquo animo ferunt crucem, maxime si diutius illa duret, cum Turno dicentes:

- - - Vos ò mihi manes
Este boni, quoniam Superis aversa
voluntas.

Hoc meritò improbandum, adeoque fugiendum est. Potius veri Christiani ad eum se recipiant, præ cuius multitudine fortitudinis & roboris, virtutisque ejus, neque unum deficit, Esa. 40. v. 26. qui & ad eò benevolus est, ut nullum ad se venientem ejiciat foràs, Joh. 6. v. 37.

Nul-